

1938

Nr 121—123.

Utkom från trycket
den 23 april 1938.

Nr 121.

(Rubrik och datum kungöras från predikstolen.)

Lag om hittegoods;

given Stockholms slott den 22 april 1938.

Vi GUSTAF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen¹, funnit gott förordna som följer:

1 §.

Var som något hittar skall utan oskäligt dröjsmål anmäla fyndet hos polismyndighet. Är ägaren till hittegodset känd, må upphittaren i stället underrätta honom om fyndet.

Polismyndighet åligger att, när anmälan om hittegoods skett, kungöra fyndet på lämpligt sätt eller, där ägaren till godset är känd, underrätta honom.

2 §.

Hittegoods skall väl vårdas. Vill upphittaren överlämna godset till polismyndighet, have rätt därtill. Polismyndighet må ock eljest, där så finnes påkallat, omhändertaga godset.

Polismyndighet må låta försälja hittegoods, när godset ej kan vårdas utan fara för försämring eller vården är förenad med alltför stora kostnader eller eljest särskilda skäl till försäljning finnas.

3 §.

Ägaren vare berättigad taga hittegoods åter mot det han gäldar polismyndighets och upphittares skäligen kostnader i anledning av fyndet ävensom skälig hittelön.

Uppkommer tvist rörande lösesummans belopp, skall frågan härom avgöras av domstol; polismyndighet som har godset i sin vård dock obetaget att utlämna det till ägaren mot lösen som polismyndigheten finner skälig.

4 §.

Varder ägare till hittegoods ej känd inom ett år från det fyndet anmäldes hos polismyndighet, eller kommer ägaren ej inom tre månader från det han av polismyndighet underrättats om fyndet, eller kan ägaren eljest anses hava uppgivit sin rätt, tillfalle godset upphittaren; dock vare denne skyldig gälda polismyndighets kostnader i anledning av fyndet. Är godset i polismyndighets vård, och underlåter upphittaren att inom tre månader efter anmaning gälda polismyndighetens kostnader, eller kan han eljest anses hava uppgivit sin rätt, skall godset, efter avdrag av nämnda kostnader, tillfalla kronan.

5 §.

Fullgör upphittaren ej vad i 1 § är stadgat, straffes efter allmän lag och have förverkat all rätt på grund av fyndet.

6 §.

Tillvaratager någon hos honom kvarglömd sak, skall vad ovan stadgas om hittegoods äga motsvarande tillämpning; dock skall hittelön ej utgå.

¹ Riksdagens skrivelse 1938: 50.

7 §.

I den mån i särskilda författningar meddelats föreskrifter angående sådant som tillvaratages å fortskaffningsmedel i allmän trafik eller inom område som hör till företag för sådan trafik, skall vad sålunda stadgats lända till efterrättelse.

8 §.

Hittar någon hemdjur, skall vad i 52—57 §§ lagen om ägofred stadgas i tillämpliga delar lända till efterrättelse, ändå att fall som där avses ej är för handen.

9 §.

Om sjöfynd samt om nedgrävd skatt, bottenfynd eller annat dylikt, vartill ägare ej finnes, är särskilt stadgat.

10 §.

Konungen äger meddela erforderliga föreskrifter rörande tillämpningen av denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1939, vid vilken tid 16 § 2 och 4 punkterna förordningen om nya strafflagens införande och vad i avseende därå iakttagas skall den 16 februari 1864 (nr 11 s. 101) skola upphöra att gälla.

Det alla som vederbör hava sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera visso hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt kungl. sigill bekräfta låtit.

Stockholms slott den 22 april 1938.

Under Hans Maj:ts
Min allernädigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

(L. S.)

(Justitiedepartementet.)

K. G. WESTMAN.

Nr 122.

(Rubrik och datum kon-
göras från predikstolen.)

Lag

angående ändrad lydelse av 57 § lagen den 2 juni 1933 (nr 269) om
ägofred;

given Stockholms slott den 22 april 1938.

Vi GUSTAF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes
Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen¹, funnit gott förordna,
att 57 § lagen den 2 juni 1933 om ägofred skall erhålla följande ändrade
lydelse:

57 §.

Bliver ägare till intaget hemdjur ej känd inom fjorton dagar efter det kun-
görrelse enligt 52 § ägt rum, göra intagaren utan dröjsmål anmälan om intag-
ningen hos polismyndigheten i orten.

Vill intagaren, sedan anmälan skett, sälja djuret å offentlig auktion och ur
köpeskillingen uttaga honom tillkommande lösen, vare därtill berättigad.

¹ Riksdagens skrivelse 1938: 50.

